

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119211015
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7119211015.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanej: K. H., R.. XX.X.XXXX, D. C. J., J. XX, zastúpená Centrom správnej pomoci Michalovce, so sídlom v Michalovciach, Topolianska 2829/174, o zaplatenie 3.421,34 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 13. novembra 2020 sp.zn. 38Csp/193/2019

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.421,34 € od 4.3.2017 do 29.10.2019, v tejto časti zrušuje rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 13. novembra 2020 č.k. 38Csp/193/2019-176 a konanie v tejto časti zastavuje.

V prevyšujúcej zamietavej časti a vo výroku o náhrade trov konania p o t v r d u j e rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 13. novembra 2020 č.k. 38Csp/193/2019-176.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 13.11.2020 č.k. 38Csp/193/2019-176 výrokom I. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 889,89 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 889,89 € od 30.10.2019 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výrokom III. stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 3.421,34 € s príslušenstvom titulom postúpenej pohľadávky zo zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 21.11.2013, uzavretej medzi jeho právnym predchodcom Consumer Finance Holding, a.s. a žalovanou.

3. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že dňa 21.11.2013 uzavrel právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. so žalovanou zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky, na základe ktorej žalovanej poskytol pôžičku vo výške 5.000 € a túto sa žalovaná zaviazala splatiť v 60 mesačných splátkach po 133,07 €. Fixná ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 22,20%, RPMN predstavovala 22,20% pri priemernej hodnote RPMN 21,09% a celkové náklady spotrebiteľa spojené s pôžičkou predstavovali 2.984,20 €. Celková čiastka pôžičky tak predstavovala sumu 7.984,20 € a termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na november 2018. Žalovaná uhradila žalobcovi titulom vyššie uvedenej zmluvy sumu 4.110,11 €. Žalobca predčasne zosplatnil dlh dňa 19.2.2017, o čom informoval žalovanú listom zo dňa 26.2.2017. Dňom 1.1.2018 došlo k zániku spoločnosti Consumer

Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, pričom k zániku došlo v dôsledku rozdelenia zlúčením a Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpila do všetkých práv a povinností Consumer Finance Holding, a.s. Dňa 30.11.2017 uzavrela VÚB, a.s. so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe čoho sa vlastníkom žalobou uplatnenej pohľadávky stal žalobca.

4. Právne posudzoval vec podľa ustanovení § 39, § 51 až § 53, § 100, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), podľa § 4 ods. 6 zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a podľa zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Po posúdení žalovanou vznesenej námietky premlčania ako nedôvodnej na základe vykonaného dokazovania uzavrel, že úroky dohodnuté v úverovej zmluve sú v rozpore s dobrými mravmi, keďže podľa zverejnených priemerných úrokových sadzieb poskytnutých pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období, t.j. ku dňu uzavretia pôžičky v kategórii úvery pre domácnosti, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou nad 1rok do 5 rokov predstavovala priemerná úroková sadzba 12,93 %. Keďže v zmluve dohodnutá fixná úroková sadzba 22,20 % prevyšuje obvyklú úrokovú mieru takmer dvojnásobne, je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ a zároveň je v rozpore s § 53 ods. 6 OZ (odkaz na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 31.7.2009). V danom prípade odplata bola tvorená iba úrokmi z úveru a keďže prevyšovala najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať, súd považoval dohodu o úrokoch za neplatnú a z toho dôvodu úver za bezúročný. Zaviazal preto žalovanú na zaplatenie sumy 889,89 €, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi poskytnutou pôžičkou 5 000,- € a úhradami vykonanými žalovanou vo výške 4 110,11 €.

5. Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania zo sumy 889,89 € odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej, t.j. odo dňa 30.10.2019 a v prevyšujúcej časti žalobu ohľadne istiny ako aj úrokov z omeškania zamietol ako nedôvodnú.

6. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a aj keď v konaní bola celkovo úspešná žalovaná, náhradu trov konania jej nepriznal (z odôvodnenia rozsudku dôvod nepriznania nevplyva - poznámka odvolacieho súdu).

7. Proti výroku II. rozsudku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a proti súvisiacemu výroku III. o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP a navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, že súd zaviazá žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 2 531,45 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 531,45 € od 30.10.2019 do zaplatenia v lehote 3 dní a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Zároveň zobral späť žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 421,34 € od 4.3.2017 do 29.10.2019 a navrhol súdu konanie v tejto časti zastaviť. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil, že dojednaná odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo forme zmluvne dojednaného úroku je neprimeraná a v rozpore s dobrými mravmi. Zdôraznil, že navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške 22,20 %. Argumentoval tým, že odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 22,20 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplátou poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1 500,- € do 6 500,- € so splatnosťou od 1 do 5 rokov, zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy v súlade s ustanovením § 21 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. v súhrnných informáciách o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za tretí štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 30.9.2013, predstavovala 21,09 % tak, ako je uvedená priemerná hodnota RPMN aj v zmluve. Rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom nie je výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru 22,20 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 nariadenia vlády 87/1995 Z.z. účinného od 1.9.2014. Napriek skutočnosti, že uvedené pravidlo maximálneho stropu výšky odplaty nebolo v čase dojednania úverovej zmluvy v platnosti, zastáva názor, že pokiaľ sám zákonodarcu považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2 x priemernej RPMN za akceptovanú, v takom prípade výška dojednanej odplaty v zmysle úverovej zmluvy nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Dojednaná odplata v úverovej zmluve nepresahuje 2 x vážený priemer priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného Ministerstvom financií SR v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za III.

štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 30.9.2013 vo výške 18,05 % a zároveň nepresahuje 2 x priemernú výšku RPMN, zverejnenú Ministerstvom financií SR v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za III. štvrtrok 2014 so stavom ku dňu 30.9.2013 vo výške 21,09 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná a v súlade so zákonom a z toho dôvodu trvá na priznaní sumy 2.531,45 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.10.2019 do zaplatenia.

8. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila a voči späťvzatiu žaloby v časti príslušenstva zo sumy 3.421,34 € od 4.3.2017 do 29.10.2019 nevzniesla žiadne výhrady a neoznámila svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby.

9. Podľa § 370 ods. 1,2 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

10. V súlade s citovaným zákonným ustanovením Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.421,34 € od 4.3.2017 do 29.10.2019, v tejto časti zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a konanie v tejto časti zastavil.

11. Následne Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu (nad rámec späťvzatej časti) ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

12. Rozsudok je v napadnutom zamietavom výroku II. (nad rámec späťvzatej časti) vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 13. júla 2021 o 9.45 hod v pojednávacej miestnosti č.dv. 202/II. poschodie, pričom a miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 6. júla 2021 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP.

14. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. K tomuto odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

16. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

17. Súd prvej inštancie vo veci náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, rozsudok náležite odôvodnil a neboli zistené ani vady procesných podmienok, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zamietavého výroku II. ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v napadnutej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

19. Odvolací súd sa stotožňuje so správnym záverom súdu prvej inštancie, že dohoda o úrokoch z úveru je neplatná v zmysle ust. § 39 OZ pre jej rozpor s dobrými mravmi a pre rozpor s ust. § 53 ods. 6 OZ, keďže podstatne prevyšuje priemernú výšku úrokov za novoposkytnuté spotrebiteľské úvery ako odplatu

obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch v čase uzavretia zmluvy, ktorá predstavovala 12,93 %.

20. Dohodnuté zmluvné úroky v predmetnej zmluve 22,20 % dosahujú takmer dvojnásobok tejto priemernej výšky úrokov za obdobné spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy (21.11.2013), čo nepochybne predstavuje dojednanie v rozpore s dobrými mravmi, a teda neplatné podľa § 39 OZ

21. Takéto dojednanie je zároveň priamo v rozpore s ust. § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom do 31.5.2014, t. j. v čase uzavretia úverovej zmluvy, v zmysle ktorého, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

22. Keďže v prejednávanej veci odplata za úver pozostávala výlučne zo zmluvných úrokov, súd správne posudzoval, či dojednané zmluvné úroky (odplata) zodpovedali obvyklej výške úrokov pri obdobných úveroch a nenáležitá je preto odvolacia námietka žalobcu, v zmysle ktorej výšku dojednaných úrokov mal súd posudzovať v závislosti od výšky priemernej RPMN.

23. Nenáležitá je argumentácia žalobcu, že dojednaná odplata 22,20 % nepresahuje maximálnu výšku odplaty pri poskytovaní prostriedkov spotrebiteľovi v zmysle ust. § 1a ods. 1 nariadenia vlády 87/1995 Z.z. účinného od 1.9.2014, teda dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý v prejednávanom spore predstavuje 42,18 % (2x 21,09 % ako priemerná RPMN), pretože v čase uzavretia úverovej zmluvy dňa 21.11.2013 bola výška odplaty regulovaná výlučne ust. § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom do 31.5.2014 tak, ako bol vyššie uvedený, teda odplata nesmela prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch a ust. § 1a cit. nar. vl. o maximálnej výške požadovanej odplaty v nadväznosti na ust. § 53 ods. 6 OZ bolo do nariadenia vlády 87/1995 Z.z. zavedené až s účinnosťou od 1.9.2014.

24. V zmysle ust. § 10d nar. vlády č. 87/1995 Z. z. (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. júna 2014) ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

25. Ust. § 1a ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z. z. teda nie je možné použiť na zmluvy uzavreté pred 1.9.2014, o akú ide aj v tu prejednávanej veci.

26. Pokiaľ ide o zmluvy uzavreté do 1.9.2014, súdna prax je ustálená v tom, že každú zložku odplaty posudzuje z hľadiska súladu so zákonom a s dobrými mravmi, teda osobitne je posudzované dojednanie o zmluvných úrokoch z hľadiska jeho súladu so zákonom a dobrými mravmi a osobitne je posudzovaná RPMN, vyjadrujúca celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Úroková sadzba spotrebiteľského úveru a RPMN predstavujú aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., ktoré nie je možné navzájom stotožňovať ani zamieňať. Aj keď odplata nachádza svoje vyjadrenie v RPMN, odplata nie je predstavovaná len úrokmi, ale sú to aj poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov (§ 1 nar. vlády č. 87/1995 Z. z.).

28. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zamietavého výroku ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

29. Na tomto mieste senát krajského súdu prejednávajúci túto vec poukazuje na svoje predchádzajúce rozhodnutie v skutkovo a právne obdobnej veci toho istého žalobcu, a to rozsudok zo dňa 12. februára 2019 sp. zn. 6Co/240/2018, od ktorého záverov nemal dôvod sa odkloniť ani v tu prejednávanej veci.

30. Aj keď rozhodnutie o náhrade trov konania nie je vecne správne, lebo vychádzajúc z celkového úspechu žalovanej 48 %, mala jej byť v tomto rozsahu priznaná náhrada trov konania, odvolací súd potvrdil rozsudok aj v tomto výroku vychádzajúc z čl. 16 ods. 3 Základných princípov CSP, v zmysle

ktorého v konaní o opravnom prostriedku a v ďalšom konaní nemôže byť rozhodnuté nepriaznivejšie pre stranu, ktorá opravný prostriedok uplatnila.

31. Proti výroku o trovách konania podal odvolanie iba žalobca, a preto nebolo možné tento výrok zmeniť tak, že by súd priznal náhradu trov konania žalovanej, pretože by išlo o rozhodnutie v neprospech odvolateľa a v prospech žalovanej, ktorá odvolanie nepodala.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania, úspešnej žalovanej preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).